

4.7.2011

B7-0449/2011

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie Syrii, Jemenu i Bahrajnu w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Ioannis Kasoulides, Gabriele Albertini, Angelika Niebler, Mario Mauro, Cristian Dan Preda, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Andrzej Grzyb, Tokia Saïfi, Michael Gahler, Filip Kaczmarek, Dominique Vlasto, Krzysztof Lisek, Monica Luisa Macovei, Ria Oomen-Ruijten, Mário David, Marco Scurria, Simon Busuttil, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Elena Bănescu, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Nadezhda Neynsky, Seán Kelly, Artur Zasada
w imieniu grupy politycznej PPE

B7-0449/2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Syrii, Jemenu i Bahrajnu w kontekście sytuacji w świecie arabskim i w Afryce Północnej

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii, Jemenu i Bahrajnu, a w szczególności rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Egiptu, Libii i Tunezji,
- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie stosunków Unii Europejskiej z Radą Współpracy Państw Zatoki (RWPZ),
- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru południowego z dnia 7 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel UE/wiceprzewodniczącej Komisji z dnia 18 marca, 22 marca, 24 i 26 marca 2011 r., 23 kwietnia, 6 i 11 czerwca 2011 r. w sprawie Syrii, oraz z dnia 10 marca, 12 i 18 marca 2011 r., 27 kwietnia 2011 r., 11 maja, 26 i 31 maja i 3 czerwca 2011 r. w sprawie Jemenu, oraz z dnia 10, 12 i 18 marca, 3 maja i 1 lipca 2011 r. w sprawie Bahrajnu,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE/wiceprzewodniczącej Komisji w sprawie Syrii złożone w imieniu UE w dniu 29 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając komunikat w sprawie dialogu w kwestiach migracji, mobilności i bezpieczeństwa z krajami południowej części regionu śródziemnomorskiego z dnia 24 maja 2011 r., i wspólny komunikat z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie,
- uwzględniając konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 24-25 marca 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie południowego sąsiedztwa z dnia 23 i 24 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka w sprawie Syrii z dnia 29 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając decyzje Rady 2011/273/WPZiB z dnia 9 maja 2011 r. i 2011/302/WPZiB z dnia 23 maja 2011 r. oraz 2011/367/WPZiB z dnia 23 czerwca w sprawie Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Stosunków Zewnętrznych z dnia 23 maja i 20 czerwca 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego NZ w sprawie Syrii z dnia 3 czerwca 2011 r.,

- uwzględniając wstępne sprawozdanie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka w sprawie Syrii z dnia 14 czerwca 2011,
  - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z 1990 roku, której Syria jest stroną,
  - uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych ONZ z 1966 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że podobnie do sytuacji w innych krajach arabskich demonstranci w Syrii i Jemenie pokojowo wyrazili uzasadnione aspiracje demokratyczne i zdecydowane powszechne żądanie reform politycznych, gospodarczych i społecznych mających na celu osiągnięcie prawdziwej demokracji, walkę z korupcją i nepotyzmem, zagwarantowanie praworządności i poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, zmniejszenie nierówności społecznych i stworzenie lepszych warunków gospodarczych i socjalnych,
- B. mając na uwadze, że rządy poszczególnych krajów nasiliły brutalne represje; mając na uwadze, że w wyniku nadużycia siły przez służby bezpieczeństwa wobec demonstrantów w Syrii i Jemenie wiele osób poniosło śmierć, doznało obrażeń lub zostało uwięzionych, co oznacza pogwałcenie Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego te kraje są stronami,
- C. mając na uwadze, że demonstracje rozpoczęły się w mieście Dara na południu Syrii, po czym objęły swoim zasięgiem cały kraj; mając na uwadze, że syryjska armia otoczyła miasto Dara i kilka innych miast; mając na uwadze, że według doniesień ponad 1100 osób zostało zabitych, a nawet 10 000 osób zostało bezprawnie zatrzymanych,
- D. mając na uwadze, że ostatnie filmy wideo, które transmitowały stacje na całym świecie, pokazały zatrważające obrazy bezprawnie przetrzymywanych dzieci, ofiar torturowania lub złego traktowania w czasie zatrzymania, co w niektórych przypadkach doprowadziło do ich śmierci, jak choćby w przypadku trzynastoletniego chłopca, Hamzy al-Khateeba; mając ponadto na uwadze, że użycie ostrej amunicji przeciwko demonstrantom już spowodowało śmierć co najmniej 30 dzieci, o czym poinformowała UNICEF, agencja Narodów Zjednoczonych ds. dzieci, w dniu 31 maja 2011 r.,
- E. mając na uwadze, że umowa stowarzyszeniowa między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Syryjską Republiką Arabską wciąż nie została podpisana; mając na uwadze, że na wniosek Syrii podpisanie tej umowy jest opóźniane od października 2009 r.; mając na uwadze, że przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności jest jednym z głównych przedmiotów tej umowy,
- F. mając na uwadze, że Jemen jest najbiedniejszym krajem Bliskiego Wschodu, w którym powszechne jest zjawisko niedożywienia, kurczą się zapasy ropy naftowej, rośnie liczba ludności, rząd centralny jest słaby, coraz bardziej odczuwalny jest brak wody, a w gospodarkę kraju inwestuje się niewiele; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy dotyczące rozpadu państwa jemeńskiego, mając na względzie obowiązujący od lutego kruchy rozejm z szyickimi rebeliantami na północy, ruch secesjonistyczny na południu oraz to, że według doniesień wielu bojowników Al-Kaidy wykorzystuje Jemen jako swój

bastion,

- G. mając na uwadze, że prezydent Ali Abdullah Saleh, który został ranny w czasie ataku bombowego i obecnie leczony jest w Arabii Saudyjskiej, odmówił podpisania inicjatywy Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ) w sprawie politycznych przemian zaakceptowanych przez partię rządzącą i opozycyjną koalicję,
- H. mając na uwadze, że stan wyjątkowy w Bahrajnie został zniesiony w dniu 1 czerwca oraz, że król Hamad Bin Isa al-Khalif wezwał do dialogu narodowego, który rozpoczął się w dniu 2 lipca,
- I. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności wyznania, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie,
  - 1. zdecydowanie potępia brutalne tłumienie przez służby bezpieczeństwa pokojowych demonstracji w Syrii i Jemenie oraz przekazuje rodzinom ofiar wyrazy współczucia; solidaryzuje się z ludnością tych krajów, docenia jej odwagę i determinację oraz zdecydowanie popiera jej uzasadnione aspiracje demokratyczne;
  - 2. wzywa władze Syrii i Jemenu do powstrzymania się od stosowania siły przeciwko demonstrantom oraz do poszanowania ich prawa do swobodnych zgromadzeń; podkreśla, że osoby odpowiedzialne za spowodowanie utraty życia i obrażeń powinny zostać pociągnięte do odpowiedzialności i stanąć przed sądem; wzywa władze tych krajów do natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy i pokojowych demonstrantów, uregulowania na mocy przepisów prawa kwestii wolności słowa i stowarzyszania się oraz do stosowania tych przepisów w praktyce, podjęcia bardziej zdecydowanych działań w walce z korupcją, zagwarantowania równych praw mniejszościom, zapewnienia dostępu do środków łączności takich jak Internet i telefonia komórkowa oraz do zapewnienia dostępu do niezależnych mediów;
  - 3. stwierdza, że zastosowanie przemocy przez państwo wobec jego obywateli musi mieć bezpośrednie skutki dla stosunków dwustronnych tego państwa z Unią Europejską; przypomina wysokiej przedstawiciel UE/wiceprzewodniczącej Komisji, że UE może zastosować liczne narzędzia, aby nie dopuścić do takich działań, np. zamrożenie aktywów lub zakaz podróżowania; przypomina jednak, że taki przegląd stosunków dwustronnych nigdy nie może dotyczyć ludności;
  - 4. wzywa władze Syrii i Jemenu do szybkiej odpowiedzi na powszechne apele o reformy demokratyczne, gospodarcze i społeczne; wyraża zdecydowane poparcie dla reform zmierzających do demokracji, praworządności i sprawiedliwości społecznej w Syrii i Jemenie; podkreśla, że obecny kryzys w Syrii i Jemenie można rozwiązać jedynie na drodze niezwłocznego, bezwarunkowego, otwartego i merytorycznego procesu i dialogu politycznego z udziałem wszystkich demokratycznych sił politycznych i społeczeństwa obywatelskiego;
  - 5. zdecydowanie potępia eskalację przemocy w Syrii i ciągle poważne łamanie praw człowieka; ubolewa nad faktem, że zniesienie stanu wyjątkowego dnia 21 kwietnia nie

zostało właściwie przeprowadzone, że reformy zapowiedziane przez prezydenta Assada nie zostały jeszcze wdrożone, oraz że więźniowie polityczni są nadal przetrzymywani pomimo ogłoszonej ostatnio przez prezydenta amnestii; wzywa władze Syrii do bezzwłocznego zaprzestania oblężenia miast oraz do umożliwienia natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do nich organizacjom i pracownikom humanitarnym;

6. wzywa władze Syrii do natychmiastowego wydania wszystkich dzieci aresztowanych podczas tłumienia demonstracji lub podobnych wydarzeń, do dokładnego zbadania zgłoszonych przypadków przemocy wobec dzieci oraz do powstrzymania się od dalszych aresztowań i aktów przemocy wobec dzieci lub innego naruszania ich praw;
7. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o nałożeniu środków ograniczających przeciwko Syrii i osobom odpowiedzialnym za brutalne represje wobec ludności cywilnej, o zawieszeniu wszystkich przygotowań związanych z nowymi dwustronnymi programami współpracy, o zawieszeniu bieżących programów dwustronnych z władzami Syrii w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) i instrumentu MEDA, o wezwaniu Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), aby nie zatwierdzał na razie nowych operacji finansowych w Syrii, o rozważeniu zawieszenia dalszej pomocy wspólnotowej dla Syrii w kontekście ostatnich wydarzeń i o niepodejmowaniu dalszych kroków w odniesieniu do układu o stowarzyszeniu z Syrią;
8. zdecydowanie popiera dyplomatyczne wysiłki UE i partnerów wspólnoty międzynarodowej mające na celu zapewnienie, że Rada Bezpieczeństwa ONZ potępi akty przemocy w Syrii i wzywa władze Syrii do zaspokojenia zasadnych pragnień swoich obywateli; ubolewa, że dotychczas starania te nie przyniosły pozytywnych skutków, że rezolucja nie mogła zostać wprowadzona i że Rada Bezpieczeństwa ONZ nie przyjęła żadnego stanowiska; wzywa Rosję i Chiny, stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, które zgłosiły zastrzeżenia, aby zapewniły, że Rada Bezpieczeństwa ONZ może odpowiedzieć we właściwy sposób na sytuację w Syrii; wzywa wysoką przedstawiciel UE/wiceprzewodniczącą Komisji, aby przekonała władze obu krajów, że Rada Bezpieczeństwa ONZ powinna być w stanie przyjąć na siebie odpowiedzialność;
9. wzywa władze Syrii, aby pozwoliły na pobyt w kraju prasie zagranicznej i niezależnym obserwatorom z ramienia ONZ, którzy mogliby ustalić czy faktycznie „uzbrojone gangi ekstremistów” strzelają najpierw do sił bezpieczeństwa, co jest dla reżimu uzasadnieniem dla każdego niedopuszczalnego rozlewu krwi;
10. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez UE wysiłków Turcji i innych partnerów regionalnych w zakresie różnych aspektów kryzysu, a w szczególności aspektów humanitarnych oraz plany współpracy UE z nimi w celu rozwiązania sytuacji w Syrii; wzywa Turcję i UE do zwiększenia koordynacji polityki zagranicznej i bardzo zaleca prowadzenie skoordynowanych działań w celu wspierania demokracji na Bliskim Wschodzie i w północnej Afryce;
11. wyraża ubolewanie w związku z tym, że jemeńskie władze nie zapewniły bezpiecznego przejazdu dyplomatów z Ambasady Zjednoczonych Emiratów Arabskich w dniu 22 maja w Sanie, w tym Sekretarza Generalnego RWPZ i ambasadorów RWPZ, UE,

Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych; wzywa władze w Jemenie do przestrzegania Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych;

12. zdecydowanie potępia ostatnie ataki w Jemenie, w tym atak z dnia 3 czerwca na prezydenta Saleha; wzywa wszystkie strony do zakończenia wszystkich wrogich działań oraz przestrzegania długotrwałego zawieszenia broni; wzywa władze Jemenu, by zaangażowały się w uregulowane i kompleksowe przemiany polityczne zgodnie z inicjatywą RWPZ;
13. wzywa Arabię Saudyjską do kontynuowania odpowiednio zmienionego planu RWPZ dotyczącego zakończenia kryzysu politycznego, biorąc pod uwagę, że prezydent Saleh nie przebywa w kraju z powodów zdrowotnych, i że przekonano go, że z tych samych powodów nie powinien wracać, oraz że zgodnie z konstytucją Jemenu teraz powinien rozpocząć się dwumiesięczny okres, na końcu którego powinien powstać rząd jedności narodowej pod przewodnictwem obecnego zastępcy prezydenta, który wezwie do wolnych i uczciwych wyborów;
14. jest zaniepokojony brakiem sprawozdania z postępu prac komitetu wysokiego szczebla powołanego przez rząd Jemenu w celu przeprowadzenia śledztwa w sprawie ataku na protestujących dnia 18 marca w Sanie, podczas którego zginęły 54 osoby i ponad 300 zostało rannych; ponownie wzywa wysoką przedstawiciel UE/wiceprzewodniczącą Komisji do poparcia apeli o międzynarodowe śledztwo w tej sprawie;
15. z zadowoleniem przyjmuje misję Biura Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka do Jemenu, podczas której dokonano oceny sytuacji praw człowieka w tym kraju, i w wyniku której zostaną przygotowane zalecenia dla rządu Jemenu i wspólnoty międzynarodowej; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Rady Praw Człowieka do Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka o pilne wysłanie misji rozpoznawczej do Syrii; wzywa władze Syrii do pełnej współpracy z Biurem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i do zapewnienia dostępu dla tej misji;
16. wzywa Unię Europejską i jej państwa członkowskie do poparcia pokojowych demokratycznych aspiracji obywateli Syrii i Jemenu, do dokonania dalszego przeglądu polityki wobec tych krajów, do przestrzegania Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu uzbrojenia oraz do tego, aby w przypadku poważnych deklaracji ze strony władz krajowych służyły pomocą przy realizacji konkretnych programów reform politycznych, gospodarczych i społecznych w tych krajach;
17. Z zadowoleniem przyjmuje zniesienie stanu wyjątkowego w Bahrajnie oraz apel króla Hamada Bin Isa al-Khalifa o rozpoczęcie dialogu narodowego; podkreśla, że solidny, pokojowy i merytoryczny dialog powinien umożliwić spójny proces reform; wzywa władze Bahrajnu do działania w zgodzie z odnośnymi normami międzynarodowymi w odniesieniu do praw człowieka i podstawowych wolności; wzywa władze Bahrajnu, aby nie orzekały kary śmierci względem protestujących;
18. wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień o zatrzymaniach, torturach, zastraszaniu i procesach personelu medycznego w Bahrajnie; potępia wszczęcie dochodzenia sądowego przeciwko lekarzom i pielęgniarkom oskarżonym o leczenie osób rannych w trakcie

protestów w Bahrajnie; wzywa władze Bahrajnu do uwolnienia wszystkich pracowników służby zdrowia aresztowanych w trakcie trwania protestów;

19. zdecydowanie wspiera zaangażowanie UE mające na celu ochronę osób cywilnych w Libii, przy użyciu takich środków jak wzmożenie nacisków na reżim libijski oraz wspieranie procesu tworzenia demokratycznego państwa libijskiego; z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE o nałożeniu dalszych sankcji wobec reżimu poprzez dodanie sześciu władz portowych będących pod kontrolą reżimu do prowadzonej przez UE listy zamrożonych aktywów;
20. z zadowoleniem przyjmuje nakaz aresztowania Muammara Abu Minya Gaddafiego, Saifa Al Islama Gaddafiego i Abdullaha Al Sanusiego wydany przez Międzynarodowy Trybunał Karny w dniu 27 czerwca 2011 r. i wzywa wszystkie państwa, włączając kraje niebędące stronami statutu rzymskiego, do pełnego wprowadzenia w życie postanowień zawartych w tych nakazach aresztowania;
21. z zadowoleniem przyjmuje proces reform w Maroku, a w szczególności proponowaną reformę konstytucyjną, która została poddana pod głosowanie w referendum, co stanowi krok naprzód w procesie otwierania się reżimu, modernizacji i demokratyzacji; wzywa partie polityczne w Maroku do aktywnego udziału w procesie zmian; zauważa, że Maroku jako pierwszemu państwu z regionu przyznano zaawansowany status w stosunkach z UE;
22. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy zapowiedziane przez prezydenta Algierii mające na celu przyspieszenie procesu demokratyzacji i zapewnienie lepszego sprawowania rządów w państwie, włączając zniesienie stanu wyjątkowego i planowaną reformę konstytucyjną; podkreśla potrzebę silnego zaangażowania ze strony władz algierskich w proces reform, w który powinno się włączyć również całe społeczeństwo, aby uniknąć napięć i aktów przemocy;
23. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w proces reform politycznych w Jordanii, a w szczególności przegląd konstytucji i prace komitetu ds. dialogu narodowego; pochwała starania władz jordańskich i podkreśla potrzebę konkretnych działań mających na celu wdrożenie reform; zauważa, że UE wyraziła zgodę na przyznanie Jordanii zaawansowanego statusu partnerstwa w 2010 r.;
24. z zadowoleniem przyjmuje fakt demokratycznych przemian w Egipcie i Tunezji będących konsekwencją Arabskiej Wiosny; zdecydowanie popiera dążenie ludności do wolności, praw człowieka i demokracji; apeluje do społeczności międzynarodowej o dalsze działania w celu podtrzymania i pobudzania procesu reform politycznych w krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu;
25. zauważa, że wybory do Zgromadzenia Parlamentarnego w Tunezji zostały przełożone z dnia 24 lipca na dzień 23 października, ponieważ zorganizowanie wyborów wymaga więcej czasu; popiera wniosek różnych partii politycznych i grup młodzieży w Egipcie, aby nowa konstytucja była sporządzona przed wyborami parlamentarnymi i

prezydenckimi oraz aby partie polityczne miały więcej czasu na przygotowania do wyborów;

26. podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania to fundamentalne prawo człowieka, które powinno być gwarantowane przez władze; wzywa władze do zapewnienia sprawnej i skutecznej ochrony demonstracji religijnych w ich krajach i do zapewnienia uczestnikom religijnych demonstracji bezpieczeństwa osobistego i nietykalności fizycznej;
27. zdecydowanie popiera stanowisko Rady, zgodnie z którym europejska polityka sąsiedztwa będzie musiała sprostać nowym wyzwaniom związanym z południowym wymiarem europejskiej polityki sąsiedztwa; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie UE i państw członkowskich dotyczące monitorowania i wspierania konkretnych starań rządów i społeczeństwa obywatelskiego prawdziwie zaangażowanych w przeprowadzanie reform politycznych i gospodarczych; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy zadaniowej ds. południowego rejonu Morza Śródziemnego przy wysokiej przedstawiciel UE/ wiceprzewodniczącej Komisji;
27. z zadowoleniem przyjmuje komunikaty w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie oraz w sprawie dialogu z krajami południowej części rejonu Morza Śródziemnego dotyczącego migracji, mobilności i bezpieczeństwa; zwraca się do krajów południowej części Morza Śródziemnego o przyjęcie zintegrowanego podejścia w sprawie zarządzania granicami zewnętrznymi, szczególnie w obliczu zmiennych warunków politycznych;
28. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo z Deauville zapoczątkowane przez członków grupy G-8, a angażujące w działania ludzi z regionu; zauważa, że pierwszymi krajami partnerskimi będą Egipt i Tunezja, ale członkowie grupy G-8 wyrażają gotowość rozszerzenia tego partnerstwa na wszystkie kraje regionu angażujące się w przeprowadzanie zmian w kierunku stworzenia wolnych, demokratycznych i tolerancyjnych społeczeństw;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej, rządowi i parlamentowi Republiki Jemeńskiej, rządowi i parlamentowi Republiki Turcji, rządowi i parlamentowi Królestwa Bahrajnu, rządowi i parlamentowi Królestwa Arabii Saudyjskiej, Przejściowej Radzie Narodowej, rządowi i parlamentowi Królestwa Marokańskiego, rządowi i parlamentowi Algierskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej, rządowi i parlamentowi Jordańskiego Królestwa Haszymidzkiego, rządowi Arabskiej Republiki Egiptu, rządowi Republiki Tunezyjskiej, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, sekretarzowi generalnemu RWPZ i sekretarzowi generalnemu Unii dla Śródziemnomorza.